

Призначаються:антибіотики тетрациклін, доксициклін, окситетрациклін (двічі на добу);препарати заліза для підвищення рівня еритроцитів і гемоглобіну;препарати, що стимулюють вироблення кров'яних тілець;вітаміни;антистресові препарати;крапельниці, що заповнюють втрату рідини в організмі (при зневодненні);преднізолон;переливання крові (кількість процедур залежить від стану тварини, при цьому дуже важливо, щоб донори були вільні від гемобартонеллеза).

Заходи, які може прийняти господар по відношенню до тварин для уникнення зараження гемобартонеллами:повноцінна годівля вихованця;виняток зустрічей з бродячими котями;ретельне дотримання гігієнічних норм утримання котів. Ефективним засобом від поширення гемобартонеллеза є знищення бліх, кліщів в підвалах будинків, на території ділянки і інших місць проживання паразитів. Домашні тварини рідше піддаються зараженню інфекцією, обмеження прогулянок знижує ризики.Дуже важливо вчасно починати лікування тварини, без адекватної медикаментозної терапії майже четверту частину тварин гине. Лікування ж сприятливо позначається на здоров'я вихованця, призводить до одужання.

УДК: 619:617:616/618:636.7(477.74-20)

МОНІТОРИНГ РОЗПОВСЮДЖЕННЯ ХІРУРГІЧНОЇ ПАТОЛОГІЇ В УМОВАХ КЛІНІКИ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ «ЕЛІТВЕТ» МІСТА ДНІПРО

Марєєв І.А., магістр,

Трегуб О. О., магістр,

Спіцина Т.Л., к.вет.н., доцент, Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро

Корейба Л.В., к.вет.н., доцент, Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро

Гарашук М.І., к.вет.н., доцент, Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро

khlyud@mail.ru

Вступ. Хвороби собак, можуть мати заразну та незаразну етіологію. Найнебезпечнішими є інфекційні та інвазійні хвороби, викликані хвороботворними мікроорганізмами, гельмінтами та ектопаразитами.Незаразні хвороби собак мають значне поширення і супроводжується порушенням нормальної функції організму.Серед внутрішніх незаразних хвороб частіше реєструють хвороби органів травлення, дихання, порушення обміну речовин та вітамінну недостатність [3].

Результати останніх досліджень ряду вчених вказують на те, що хірургічна патологія посідає значне місце у загальній структурі незаразних хвороб у дрібних домашніх тварин [1, 2].

Тому **мета** нашихдосліджень полягала у вивченні моніторингу хірургічної патології в структурі загальної захворюваності собак в умовах клініки ветеринарної медицини «Елітвет» міста Дніпро.

Матеріал і методи досліджень. Матеріалом для досліджень були собаки різних вікових груп та порід, що надходили до клініки для надання ветеринарної допомоги протягом 2017-18 років. Діагноз встановлювали з урахуванням отриманих даних анамнезу, клінічних ознак, лабораторних, рентгенологічних та ультразвукових досліджень.

Результати досліджень.Нами було встановлено, що до клініки звернулося 797 господарів, які скаржились на погане самопочуття своїх домашніх улюбленців.

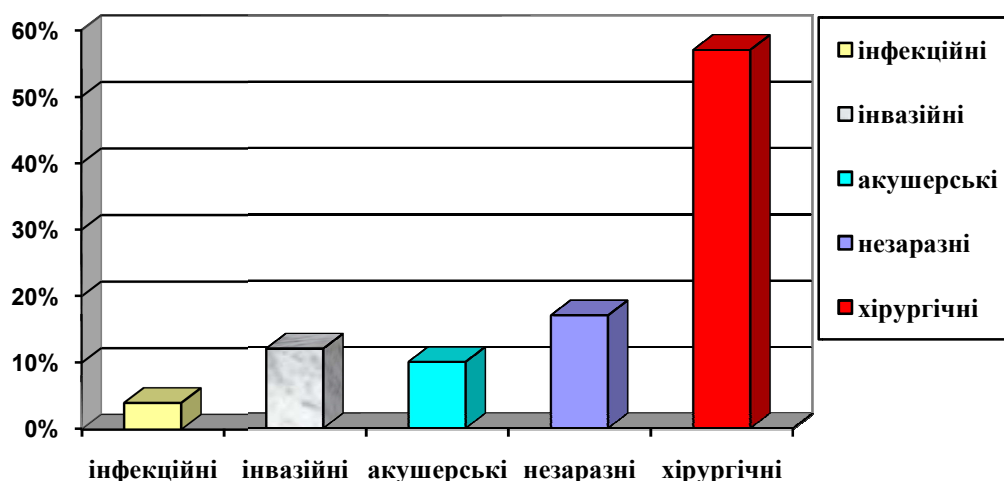

Рисунок 1. Частка хірургічної патології в структурі загальної захворюваності собак

Аналізуючи дані, отримані в ході дослідної роботи, нами було встановлено частку хірургічних хвороб в структурі загальної захворюваності собак, яка складала 57% (197 випадків, рис.1), та загальну хірургічну патологію собак (рис. 2).

Варто відмітити, що серед хірургічної патології рівень дерматитів склав – 10,2 %, отитів – 1,9%, переломів – 10,2%, онкології – 15,4 %, параанальнісинусити – 9,2%, порожнинні операції – 16,7 %, патології очей – 2,8 %, гнійні рани – 5,8 %, інша хірургічна патологія – 27,5 % (рис.2).

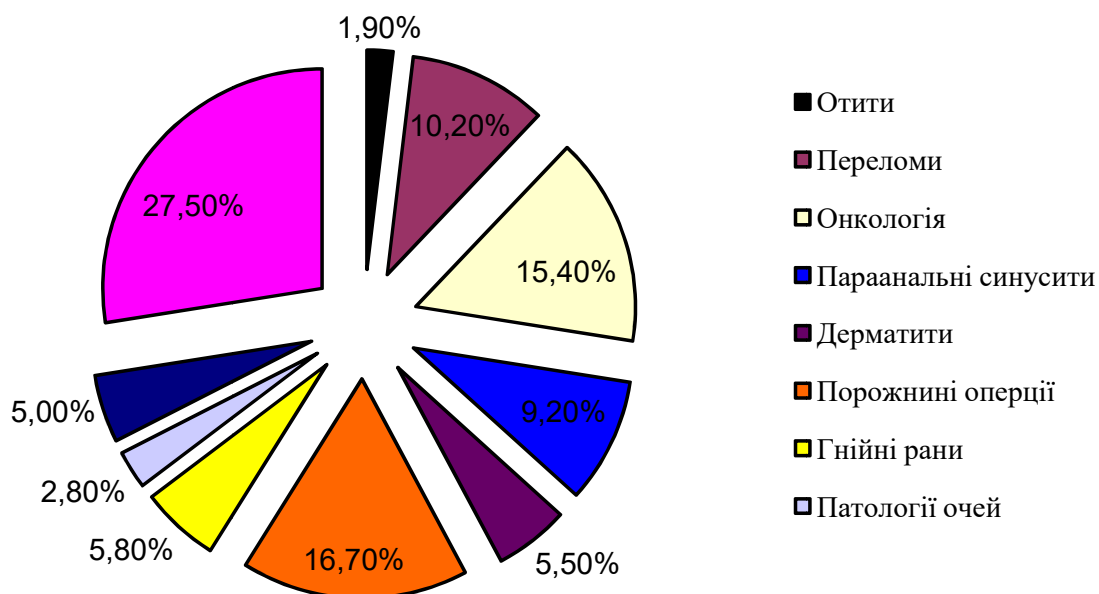

Рисунок 2. Загальна хірургічна патологія у собак

Серед хвороб заразної етіології реєстрували бабезіоз та гемобартенельоз собак (15 %, рис. 1).

Значно значного поширення набували патологічні роди, які були показаннями до виконання кесаревого розтину в 10 % сук. Зі скаргами на розлади системи органів травлення та дихання, а також обміну речовин звертались 18 % пацієнтів клініки (рис. 1).

Висновок. В період 2017-18 років в умовах клініки ветеринарної медицини «Елітвет» міста Дніпро у структурі внутрішніх незаразних захворювань хірургічна патологія собак

становить 58 % від загальної кількості досліджених тварин. Найчастіше реєструються дерматити (27,50 %), пухлини статевих органів та молочної залози (15,40 %), параанальні синусити (9,20 %) та виконувались порожнинні операції у 16,70 % тварин.

УДК: 619:618.177

**ПРИЧИНИ ПОРУШЕННЯ ВІДТВОРЮВАЛЬНОЇ ЗДАТНОСТІ У ТЕЛИЦЬ
ПАРУВАЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ГОСПОДАРСТВ ПРИВАТНОГО СЕКТОРУ
СЕЛИЩА ПЕТРОПАВЛІВКА ПЕТРОПАВЛІВСЬКОГО РАЙОНУ
ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

Удовіченко А.А., магістр, Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро

Вишнева А.С., магістр, Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро

Корейба Л.В., к.вет.н., доцент, Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро

Гарашук М.І., к.вет.н., доцент, Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро

khlyud@mail.ru

Вступ. Відомо, що умови неповноцінної годівлі та огріхи в утриманні обумовлюють у тварин аліментарну неплідність. Внаслідок цього в умовах господарств зменшилася кількість приплоду, що разом із низькою продуктивністю тварин є однією з основних причин збитковості молочного і м'ясного скотарства, а племінні господарства не повною мірою виконують свою основну функцію – вирощування і реалізацію племінного молодняка [1, 2, 4, -6]. Це обумовлено насамперед низькими фізіологічними показниками розвитку ремонтних телиць [1].

Неплідність і яловість виникає також внаслідок різних хвороб організму та статевих органів, а також травматизації, які з'являються найчастіше під час родів та в період пуерперію [3, 5].

Метою нашої роботи було вивчити стан відтворення великої рогатої худоби та причини неплідності і яловості фізіологічно зрілих телиць в умовах господарств приватного сектору селища Петропавлівка Петропавлівського району Дніпропетровської області.

Матеріал і методи досліджень. Дослідження та спостереження проводили впродовж 2017-18 років на фізіологічно зрілих (16–18 місяців) телицях різних молочних порід і масою тіла 300–350 кг.

Усі тварини утримувались в умовах приватних секторів де власники у період від листопада до травня практикували цілодобове прив'язне утримання, що виключало моціон, інсоляцію і контакт з іншими тваринами в тому числі і з самцем. В осінньо-зимову пору в приміщеннях відзначалась підвищена вологість та низька температура. Таке утримання супроводжувалось втратою контролю за санітарним станом приміщень, підвищувало ймовірність пасажування мікрофлори та загазованості і знижувало вірогідність прояву статевих циклів у телиць.

Раціони годівлі телиць в пасовищний період утримання були забезпечені соковитими зеленими кормами, а в зимово-весняний стійловий – грубими, соковитими та концентрованими.